02000402201010008

503

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ **Αρ. Φύλλου 40**

22 Ιανουαρίου 2001

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. 332493/197 (1)

Τεχνικός Κανονισμός Αποδοχής Ποικιλιών Κριθαριού

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ - ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπ΄ όψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του άρθρου 1 παρ. 1 και 3 του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (Α34) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο στου Ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδας στο κεφάλαιο, τα αποθεματικά και τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στο Κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος και στον Οργανισμό Εφοδιασμό ΕΥΡΥΤΟΜ» (Α΄ 70) και του άρθρου 65 του Ν. 1892/90 (Α 101)

β) Του άρθρου 6 παρ. 3 του Ν. 1564/1985 « Οργάνωση παραγωγής και εμπορίας Πολλαπλασιαστικού Υλικού Φυτικών Ειδών» (Α 164) όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον Ν. 2040/1992 (Α΄ 70)

γ) Το άρθρο 29Α του Ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (Α137) όπως προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 (Α 154) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 29 του Ν. 2469/1997 (Α 38) και του γεγονότος ότι από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκύπτει δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

2. Την αριθ. 440756/30.12.1985 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας «Γενικός Τεχνικός Κανονισμός Αποδοχής Ποικιλιών Καλλιεργούμενων Φυτικών Ειδών» (124Β) όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα με τις αριθ. 451372/1987 (ΦΕΚ 111Β) και 320696/1987 (445Β) αποφάσεις.

3. Την αριθ. 353001/2000 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Γεωργίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Γεωργίας Ευάγγελο Αργύρη και Φώτη Χατζημιχάλη» (Β 566) .

4. Την από 17-18/2/2000 γνωμοδότηση της Τεχνικής Επιτροπής Πολλαπλασιαστικού Υλικού (ΤΕΠΥ) αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Σκοπός

Με την παρούσα απόφαση καθορίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εξέταση των ποικιλιών κριθαριού προκειμένου αυτές να εγγραφούν στο Εθνικό Κατάλογο Ποικιλιών Καλλιεργούμενων Φυτικών Ειδών, σε συμμόρφωση προς την οδηγία 72/180/ΕΟΚ της Επιτροπής της 14.4.1972 (ΕΕ Αρ. 108 της 8.5.72) .

Άρθρο 2

Είδη δοκιμών

Οι επίσημες εξετάσεις που διεξάγονται για την αποδοχή των ποικιλιών κριθαριού είναι:

α) Δοκιμές Διακριτότητας - Ομοιομορφίας - Σταθερότητας (Δ. Ο. Σ.)

β) Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ. Α. Χ.) .

Άρθρο 3

Χαρακτηριστικά για δοκιμές Δ. Ο. Σ.

Τα χαρακτηριστικά του φυτού του κριθαριού που ισχύουν για τις δοκιμές Διακριτότητας - Ομοιομορφίας - Σταθερότητας έχουν ως εξής:

1. Εμφάνιση του φυτού στο τέλος του αδελφώματος:
1 (όρθιο - 3 (ημιόρθιο) - 5 (ενδιάμεσο) - 7 (ημιέρπον) - 9 (έρπον) .

2. Στέλεχος: μήκος 1 (πολύ κοντό) - 3 (κοντό) - 5 (μέτριο) - 7 (μακρύ) - 9 (πολύ μακρύ)

3. Ωτίδιο χρώμα: 1 (απουσία) - 9 (παρουσία)

4. Κολεός:
α) χνούδι του κολεού της βάσης: 1 (απουσία) - 9 (παρουσία)
β) το γλαυκό: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) -3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό) .

5. Στάχυς:
α) τύπος: 1 (δύο σειρές) - 2 (πάνω από δύο σειρές)
β) άγανα: παρουσία ή απουσία: 1 (απουσία) - 9 (παρουσία).

γ) οδοντωτό των αγάνων: 1 (απουσία) - 9 (παρουσία)

δ) σχήμα: 1 (πυραμοειδές) - 2 (παράλληλο) - 3 (ατρακτοειδές)

ε) το συμπαγές - 1 (πολύ χαλαρός) - 3 (χαλαρός) - 5 (μέτριος) - 7 (πυκνός) - 9 (πολύ πυκνός)

στ) το γλαυκό: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) -9 (πολύ ισχυρό)

ζ) χρώμα των στείρων ανθέων: 1 (απουσία) - 9 (παρουσία)

η) σχήμα των στείρων ανθέων: 1 (οξύ) - 2 (στρογγυλό) - 3 (επίπεδο)

θ) μήκος του κατώτερου τμήματος της ράχης: 1 (πολύ κοντό) -3 (κοντό) - 5 (μέτριο) - 7 (μακρύ) - 9 (πολύ μακρύ).

6. Λέπυρα: μήκος (σε σχέση με τον κόκκο) : 1 (κοντύτερο) - 2 (ίσο) - 3 (μακρύτερο)

7. Κόκκος:

α) μήκος των τριχών του ραχιδίου: 1 (κοντό) - 2 (μακρύ)

β) το οδοντωτό των λεπυριδίων: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό)

γ) γυμνός ή ενδεδυμένος: 1 (γυμνός) - 9 (ενδεδυμένος)

δ) χνούδι της αύλακος: 1 (απουσία) -9 (παρουσία)

ε) ανθοκυάνη στις νευρώσεις του λεπυριδίου: 1 (απουσία) - 9 (παρουσία)

8. Ταξινόμηση του ξεσταχυάσματος: 1 (πολύ πρώιμο) - 3 (πρώιμο) - 5 (μέτριο) - 7 (όψιμο) - 9 (πολύ όψιμο) .

9. Εναλλακτικότητα: 1 (χειμερινός τύπος) - 2 (εναλλακτικός τύπος) - 3 (εαρινός τύπος) .

Άρθρο 4

Προϋποθέσεις για δοκιμές Δ.Ο.Σ.

Οι ελάχιστες προϋποθέσεις για δοκιμές Δ.Ο.Σ. του κριθαριού είναι οι εξής:

1. Για δοκιμές Διακριτικότητας και Σταθερότητας:

α) ελάχιστος αριθμός φυτών: 2000

β) πειραματικά τεμάχια / έτος: 2

γ) δοκιμές / έτος: 2

δ) έτη σποράς: 2

2. Για δοκιμές ομοιομορφίας:

α) ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων απογόνων (στάχυ σε γραμμή) : 100

β) ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων φυτών: 2000

γ) πειραματικά τεμάχια: 2

δ) έτη σποράς: 1

Άρθρο 5

Α. Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ.Α.Χ.)

1. Στην αξιολόγηση των δοκιμαζομένων ποικιλιών εκτιμάται:

α) Η παραγωγικότητα

β) Η αξία χρήσης (τεχνολογική ποιότητα) της ποικιλίας

γ) Οι αγρονομικοί χαρακτήρες

2. Οι μετρήσεις των κριτηρίων αυτών βασίζονται σε δεδομένα πειραματικών, που σχεδιάζονται, εγκαθίστανται και πραγματοποιούνται μέσα σε ζώνες καλλιέργειας του κριθαριού, με ευθύνη του Ινστιτούτου Ελέγχου Ποικιλιών του Υπουργείου Γεωργίας, επί δύο χρόνια.

3. Σε κάθε πειραματικό, η απόδοση και η τεχνολογική ποιότητα καθεμιάς από τις κρινόμενες ποικιλίες, συγκρίνονται με την απόδοση και την τεχνολογική ποιότητα μιας ποικιλίας μάρτυρα, ή ενός θεωρητικού μάρτυρα, που περιλαμβάνει δύο ποικιλίες.

4. Επιπρόσθετα στους πειραματικούς εκτιμώνται και οι αγρονομικοί χαρακτήρες.

Β. Μέτρηση παραγωγικότητας

Μετράται η απόδοση της ποικιλίας σε κιλά/στρέμμα και εκφράζεται σε ποσοστό % του θεωρητικού μάρτυρα.

Στο ποσοστό της απόδοσης της ποικιλίας προστίθενται ή αφαιρούνται βαθμοί, (παριστάμενοι ως ποσοστά) σύμφωνα με το παράρτημα Ι για τα χαρακτηριστικά αντοχή στον παγετό και στο πλάγιασμα, που θεωρούνται ότι επηρεάζουν σημαντικά την σταθερότητα των αποδόσεων.

Οι άλλοι αγρονομικοί χαρακτήρες, όπως η αντοχή στις ασθένειες (ωίδιο, ρυγχοσπορίαση, ελμινθοσπορίαση) καθώς και η πρωιμότητα ξεσταχυάσματος λαμβάνονται σοβαρά υπόψη, όταν οι υπό εξέταση ποικιλίες βρίσκονται στο όριο της βαθμολογίας για την εγγραφή τους στον Εθνικό Κατάλογο.

Γ. Εκτίμηση της αξίας χρήσης (τεχνολογική ποιότητα)

Η εκτίμηση της αξίας χρήσης (τεχνολογικής ποιότητας) της κρινόμενης ποικιλίας βασίζεται στην εξέταση - μέτρηση των παρακάτω χαρακτηριστικών:

1. Ποσοστό % κόκκων > 2,5 mm.

2. Πρωτεϊνικό περιεχόμενο % επί ξηράς ουσίας.

3. Εκχύλισμα βύνης % επί ξηρού δείγματος.

Δ. Βαθμολογία των τεχνολογικών χαρακτηριστικών

Η γενική εκτίμηση της ποιότητας είναι ανάλογη με τις ακολουθούμενες κατευθύνσεις, δηλαδή για την ζυθοποιητική ή κτηνοτροφική χρήση της ποικιλίας, και η βαθμολόγηση γίνεται σύμφωνα με τα Παραρτήματα ΙΙ- ΙΙΙ τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 6

Δεδομένα πειραμάτων

Τα δεδομένα των πειραμάτων συγκεντρώνονται στον φάκελο της ποικιλίας και εάν η ποικιλία αποδειχθεί ικανοποιητική στην εκτίμηση παραγωγικότητας και ποιότητας καθώς και στους παράγοντες που ρυθμίζουν την σταθερότητα της παραγωγής, προτείνεται για εγγραφή στον Εθνικό Κατάλογο Ποικιλιών Καλλιεργουμένων Φυτικών Ειδών, αφού πρώτα ληφθούν υπόψη τα δεδομένα των δοκιμών για Διακριτικότητα, Ομοιομορφία και Σταθερότητα.

Οι κρινόμενες ποικιλίες εμπίπτουν στις παρακάτω περιπτώσεις:

1. Εξέταση για ζυθοποιητική χρήση.

2. Εξέταση για κτηνοτροφική χρήση.

Απόρριψη

Η ποικιλία απορρίπτεται όταν:

- Εμπίπτει στις περιπτώσεις απόρριψης των Παραρτημάτων ΙΙ και ΙΙΙ όσον αφορά τα ποιοτικά της χαρακτηριστικά έναντι του μάρτυρα.

- Η απόδοσή της υπολείπεται στατιστικώς σημαντικά (για επίπεδο 0,05) της απόδοσης του θεωρητικού μάρτυρα (Θ.Μ)

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις η ποικιλία προτείνεται για εγγραφή

Εξαίρεση

Όταν η ποικιλία που προορίζεται για ζυθοποιΐα, κατατάσσεται στην κατηγορία Α βάση του παραρτήματος ΙΙ, γίνεται αποδεκτή και με υστέρηση στην απόδοση της τάξης του 10%.

Άρθρο 7

Το Ινστιτούτο Ελέγχου Ποικιλιών συνεκτιμώντας διαφόρους παράγοντες του καθιστούν απαραίτητη τη συνέχιση των δοκιμών για τρίτο χρόνο ανεξαρτήτως δεδομένων, ει-

σηγείται σχετικά στην ΤΕΠΥ, η οποία κρίνοντας τους λόγους αποφασίζει.

Άρθρο 8

Τα υφιστάμενα παραρτήματα Ι, ΙΙ, ΙΙΙ, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης και έχουν ως εξής:

Παράρτημα Ι

Εκτίμηση χαρακτηριστικών που επηρεάζουν την σταθερότητα της παραγωγής

Χαρακτηριστικά Βαθμολογία 1-9 1= πολύ κακή 9= πολύ καλή	Ανεπαρκής αντοχή ότι έχει δυσμενή επίδραση			Αντοχή που υπολογίζεται ιδιαίτερα σημαντική
	Πολύ σοβαρή	Σοβαρή	Λιγότερο Σοβαρή	
ΠΑΓΕΤΟΣ	1 αφαιρούνται 3 μονάδες	2-3 αφαιρούνται 2 μονάδες	4-5 αφαιρείται 1 μονάδα	≥6 προστίθενται 2 μονάδες
ΠΛΑΓΙΑΣΜΑ	1-2-3 αφαιρούνται 2 μονάδες	4 αφαιρείται 1 μονάδα	5 αφαιρείται 1 μονάδα	≥6 προστίθενται 1 μονάδα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Εκτίμηση τεχνολογικών χαρακτηριστικών

Α. Κριθάρι ζυθοποιΐας

Κατηγορία Ποιότητας	Ποσοστό % έναντι του μάρτυρα			
	Ποσοστό % κόκκων > 2,5 mm	Περιεκτικότητα σε πρωτεΐνη %		
		Εκχύλισμα κατηγορίας	Εκχύλισμα κατηγορίας "Κ" ή "Μ"	Εκχύλισμα Βύνης % (επί ξηρού)
Αρίστη "Α"	≥100	≤90	101≤ -≤102	≥101
Καλή "Κ"	≥95	≤95	100≤- ≤101	≥100
Μέτρια "Μ"	≥90	≤100	≤100	≥92
Απορριπτέα "Ι"	<90		<92	<92

Παράρτημα ΙΙΙ

Β. Κριθάρι κτηνοτροφικό

Κατηγορία	Ποσοστό % έναντι του μάρτυρα		
	Ποσοστό % κόκκων > 2,5 mm	Περιεκτικότητα σε πρωτεΐνη %	Εκατολιτρικό βάρος %
Αρίστη "Α"	≥100	≥105	≥100
Καλή "Κ"	≥95	≥100	≥90
Μέτρια "Μ"	≥85	≥100	≥80
Απορριπτέα "Ι"		<80	<80

Άρθρο 9

Καταργούμενες διατάξεις

Η κοινή Υπουργική απόφαση 369866/ΦΕΚ 612Β/23.9.86 των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Γεωργίας καταργείται από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 8 Ιανουαρίου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ — ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ — **Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ**

Αριθ. 332494/198 (2)

Τεχνικός Κανονισμός Αποδοχής Ποικιλιών Τριτικάλε.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ - ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1) Τις διατάξεις:

α) Του άρθρου 1 παρ. 1 και 3 του Ν. 1338/1983 ''Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου '' (Α34) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 1444/1984 ''Συμμετοχή της Ελλάδας στο Κεφάλαιο, τα αποθεματικά και τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στο Κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος και στον Οργανισμό εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ'' (Α' 70) και του άρθρου 65 του Ν. 1892/90 (Α101) .

β) Του άρθρου 6 παρ. 3 του Ν. 1564/1985 ''Οργάνωση παραγωγής και εμπορίας Πολλαπλασιαστικού Υλικού Φυτικών Ειδών'' (Α164) όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον Ν. 2040/1992 (Α΄70) .

γ) Του άρθρου 29 Α του Ν. 1558/1985 ''Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα'' (Α137) όπως προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 (Α154) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2α του Ν. 2469/1997 (Α38) και το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκύπτει δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

2) Την αριθ. 440756/30.12.1985 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας ''Γενικός Τεχνικός Κανονισμός Αποδοχής Ποικιλιών Καλλιεργούμενων Φυτικών Ειδών'' (124Β) όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα με τις αριθ. 454372/1987 (ΦΕΚ 111β) ΚΑΙ 320696/1987 (445β) αποφάσεις.

3) Την αριθ. 353001/2000 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Γεωργίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Γεωργίας Ευάγγελο Αργύρη και κ. Φώτη Χατζημιχάλη» (Β566) .

4) Την από 17 - 18.2.2000 γνωμοδότηση της Τεχνικής Επιτροπής Πολλαπλασιαστικού Υλικού (ΤΕΠΥ) αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Σκοπός

Με την παρούσα απόφαση καθορίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εξέταση των ποικιλιών τριτικάλε προκειμένου αυτές να εγγραφούν στον Εθνικό Κατάλογο Ποικιλιών Καλλιεργούμενων Φυτικών Ειδών, σε συμμόρφωση προς την οδηγία 72/180/ΕΟΚ της Επιτροπής της 14ης Απριλίου ''περί καθορισμού των χαρακτηριστικών και των ελαχίστων προϋποθέσεων για την εξέταση ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών'' (ΕΕL 108) .

Άρθρο 2

Είδη δοκιμών

Οι επίσημες εξετάσεις που διεξάγονται για την αποδοχή των ποικιλιών τριτικάλε είναι:

α) Δοκιμές Διακριτότητας - Ομοιομορφίας - Σταθερότητας (Δ.Ο.Σ.) .

β) Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ.Α.Χ.) .

Άρθρο 3

Χαρακτηριστικά για δοκιμές Δ.Ο.Σ.

Τα χαρακτηριστικά του φυτού του τριτικάλε που ισχύουν για τις δοκιμές Δ.Ο.Σ. έχουν ως εξής:

1) Κολεόπτιλο: χρωματισμός: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο άσπρο) - 3 (αδύνατο, ανοικτό κόκκινο) - 5 (μέτριο κόκκινο) - 7 (ισχυρό, σκούρο κόκκινο) - 9 (πολύ ισχυρό, πορφυρό).

2) Εμφάνιση του φυτού στο τέλος του αδελφώματος: 1 (όρθιο) - 3 (ημιόρθιο) - 5 (ενδιάμεσο) - 7 (ημιέρπον) - 9 (έρπον).

3) Στέλεχος:

α) Μήκος: 1 (πολύ κοντό) - 3 (κοντό) - 5 (μέτριο) - 7 (μακρύ) - 9 (πολύ μακρύ) .

β) Βαθμός πλήρωσης του στελέχους στο μέσο του ανωτέρου μεσογονατίου: κενό ή πλήρες: 1 (κοίλο) - 3 (1/3 πλήρες) - 5 (1/2 πλήρες) - 7 (3/4 πλήρες) - 9 (συμπαγές) .

γ) Τριχωτό του λαιμού του σταχυού: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό)

δ) Τριχωτό του ανωτέρου γονάτου: 1 (πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό) .

4) Φύλλο: (πριν από το ξεστάχυασμα) : φύλλο σημαία:

Σχήμα: 1 (όρθιο) - 3 (ημιόρθιο) - 5 (οριζόντιο) - 7 (ημικρεμάμενο) - 9 (κρεμάμενο) .

5) Κολεός:

Το γλαυκό: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό) .

6) Στάχυς:

α) Σχήμα: 1 (πυραμοειδές) - 2 (παράλληλο) - 3 (ημιροπαλοειδές) - 4 (ροπαλοειδές) - (ατρακτοειδές) .

β) Το συμπαγές: 1 (πολύ χαλαρός) - 3 (χαλαρός) - 5 (μέτριος) - 7 (συμπαγής) - 9 (πολύ συμπαγής) .

γ) Βαθμός του αγανώδους: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό) .

δ) Στάση του σταχυού στην ωρίμανση:1 (όρθιο) - 3 (ημιόρθιο) - 5 (οριζόντιο) - 7 (κυρτωμένο) - 9 (πολύ κυρτωμένο) .

ε) Το γλαυκό: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό) .

στ) Χρώμα των ανθήρων: 1 (απουσία) - 9 (παρουσία) .

ζ) Χρώμα των σταχυών (στο στάδιο που αρχίζουν να ωριμάζουν) : 1 (λευκό) - 2 (ανοικτό κόκκινο) - 3 (σκούρο κόκκινο) - 4 (καστανό) - 5 (μαύρο) .

7) Λέπυρα:

α) Σχήμα της κολοβώσεως: 1 (κεκλιμένο) - 2 (στρογγυλωπό) - 3 (ευθύ) - 4 (ελαφρά υψωμένο) - 5 (υψωμένο με παρουσία δεύτερης αιχμής) .

β) Εύρος της κολοφώσεως: 1 (απουσία ή πολύ στενό) - 3 (στενό) - 5 (μέτριο) -7 (φαρδύ) - 9 (πολύ φαρδύ) .

γ) Σχήμα του άκρου: 1 (ίσιο) - 2 (ελαφρά κυρτωμένο) - 3 (μέτρια κυρτωμένο) - 4 (ισχυρά κυρτωμένο) - 5 (γονατοειδές) .

δ) Μήκος του άκρου: 1 (πολύ κοντό) - 3 (κοντό) - 5 (μέτριο) - 7 (μακρύ) - 9 (πολύ μακρύ) .

ε) Χνούδι της εξωτερικής όψης: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό) .

Στ) Χνούδι της εσωτερικής όψης: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό).

8) Κόκκος:

α) Σχήμα: 1 (στρογγυλό) - 2 (ωοειδές) - 3 (επίμηκες)

β) Χρώμα: 1 (λευκό) - 2 (κόκκινο)

γ) Χνούδι του άκρου: 3 (κοντό) - 5 (μέτριο) - 7 (μακρύ)

δ) Χρωματισμός σε φαινικό οξύ: 1 (απουσία ή πολύ ανοιχτός) - 3 (ανοιχτός) - 5 (μέτριος) - 7 (σκούρος) - 9 (πολύ σκούρος)

9) Ταξινόμηση του ξεσταχυάσματος:

1 (πολύ πρώιμο) - 3 (πρώιμο) - 5 (μέτριο) - 7 (όψιμο) - 9 (πολύ όψιμο) .

10) Εναλλακτικότητα: 1 (χειμ.τύπος) - 2 (εναλλακτικός τύπος) - 3 (εαρινός τύπος) .

Άρθρο 4

Προϋποθέσεις για δοκιμές Δ.Ο.Σ.

Οι ελάχιστες γενικές προϋποθέσεις για τις δοκιμές Δ.Ο.Σ. του τριτικάλε είναι οι εξής:

1) Για δοκιμές Διακριτότητας και Σταθερότητας:

α) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων φυτών: 2.000.

β) Πειρ/κά τεμάχια / έτος : 2

γ) Δοκιμές / έτος : 1

δ) Έτη σποράς : 2

2) Για δοκιμές ομοιομορφίας:

α) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων απογόνων:

-για χειμερινούς τύπους ποικιλιών : 150

-για ανοιξιάτικους τύπους ποικιλιών : 100

β) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων φυτών: 2.000

γ) Πειραματικά τεμάχια ανά έτος : 2

δ) Δοκιμές ανά έτος : 1

ε) Έτη σποράς : 1

Άρθρο 5

Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ.Α.Χ.)

Για τις δοκιμές Κ.Α.Χ. γίνονται τα εξής πειράματα:

α) Παραγωγικότητας

β) Αξίας χρήσης (τεχνολογική ποιότητα)

γ) Σταθερότητα της απόδοσης

Άρθρο 6

Παραγωγικότητα

1) Τα πειράματα ποικιλιών γίνονται σε διάφορες ζώνες ανάλογα με τον τύπο ανάπτυξης των ποικιλιών (χειμωνιάτικες, ανοιξιάτικες ποικιλίες) .

2) Η παραγωγικότητα μίας ποικιλίας που εκφράζεται με την απόδοση εκτιμάται σε πειραματικούς που διεξάγονται με τις καλύτερες δυνατές συνθήκες καλλιέργειας και περιλαμβάνουν ποικιλίες - μάρτυρες για σύγκριση.

3) Οι ζώνες πειραματισμού είναι:

α) Ζώνη Ι. Ψυχρές περιοχές: Δυτική Μακεδονία, Θράκη και ορεινές περιοχές όλης της χώρας.

β) Ζώνη ΙΙ. Θερμές περιοχές : Όλη η υπόλοιπη χώρα.

4) Σε κάθε πειραματικό, η απόδοση της ποικιλίας συγκρίνεται με την απόδοση ενός θεωρητικού μάρτυρα που περιλαμβάνει δύο ή τρεις ποικιλίες που καλλιεργούνται στη ζώνη πειραματισμού ή προσαρμόζονται καλύτερα σ΄ αυτή και καθορίζονται από το Ι.Ε.Π.Κ.Φ.

5) Η νέα ποικιλία κρίνεται κατά ζώνη πειραματισμού. Πρέπει να υπάρχει ικανοποιητικός αριθμός δεδομένων τουλάχιστον τεσσάρων (4) πειραματικών κάθε χρόνο επί 2 χρόνια, για να θεωρείται αξιόπιστη η εκτίμηση της παραγωγικότητας της ποικιλίας.

6) Για να προταθεί μία ποικιλία για εγγραφή πρέπει η παραγωγικότητά της να είναι τουλάχιστον ίση με το ελάχιστο όριο που προβλέπεται κατά κατηγορία ποιότητας.

7) Όταν η παραγωγικότητα της ποικιλίας κυμαίνεται μεταξύ του ελάχιστου ορίου και του -2% αυτού στα δύο χρόνια πειραματισμού, τότε ο πειραματισμός συνεχίζεται και τρίτο χρόνο και ισχύει ο θεωρητικός μάρτυρας του προηγούμενου χρόνου.

8) Ανάλογα με την πρόοδο της επιλογής στα φυτά και την εξέλιξη των ποικιλιών που βρίσκονται στην καλλιέργεια, το Ι.Ε.Π.Κ.Φ. ορίζει κάθε χρόνο τον Ιούλιο μήνα, τις ποικιλίες που συνιστούν τον θεωρητικό μάρτυρα και προχωρεί στην τελική τροποποίηση των ορίων των κατηγοριών που αναφέρονται στα παραρτήματα Ι και ΙΙΙ.

Άρθρο 7

Αξία χρήσης (τεχνολογική ποιότητα)

1) Σύμφωνα με τα κριτήρια τα οποία καθορίζονται σε επίπεδο ΕΟΚ οι ποικιλίες διακρίνονται σε:

α) Ποικιλίες Τριτικάλε για κτηνοτροφική (Α) .
β) Ποικιλίες Τριτικάλε για αρτοποίηση (Β) .
2) Κατά τη διάρκεια των δύο κανονικών χρόνων μελέτης η εκτίμηση της ποιότητας βασίζεται στα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
α) Εκατολιτρικό βάρος
β) Βάρος 1.000 κόκκων
γ) Πρωτεινικό περιεχόμενο κόκκων (Ρ)
δ) Δοκιμή ZELENY (τιμή καθίζησης S) . Μόνο εφόσον πρόκειται να αρτοποιηθεί .
3) Εάν κριθεί απαραίτητος ένας τρίτος χρόνος μελέτης τότε όταν πρόκειται για αρτοποίηση, γίνεται επιπλέον και:
α) Αρτοποιητικό πείραμα σύμφωνα με ελληνική πειραματική μέθοδο.
β) Δοκιμή Φαρινογραφίας BRABENDER (βαλορυμετρικός αριθμός V) .
4) Τα αποτελέσματα των αναλύσεων για τις τιμές των ανωτέρω χαρακτηριστικών εκφράζονται και επί % του θεωρητικού μάρτυρα.
5) Τα ελάχιστα όρια αποδοχής κάθε κατηγορίας καθορίζονται από το Ι.Ε.Π.Κ.Φ.

Άρθρο 8

Σταθερότητα της απόδοσης

1) Οι ποικιλίες που κρίνονται ικανοποιητικές για τα κριτήρια παραγωγικότητας και ποιότητας πρέπει επίσης να έχουν σαφή χαρακτηριστικά που να τους εξασφαλίζουν την ικανότητα της παραγωγής στη ζώνη που γίνονται τα πειράματα.
2) Τα χαρακτηριστικά αυτά και η σχετική σημασία τους προσδιορίζονται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 9

Δεδομένα Πειραμάτων

Τα δεδομένα των πειραμάτων των δύο χρόνων συγκεντρώνονται στο φάκελο της ποικιλίας και αν η ποικιλία αποδεχθεί ικανοποιητική στην εκτίμηση παραγωγικότητας και ποιότητας καθώς και στους παράγοντες που ρυθμίζουν τη σταθερότητα της παραγωγής, προτείνεται για εγγραφή στον Εθνικό Κατάλογο αφού πρώτα ληφθούν υπόψη τα δεδομένα των δοκιμών για τη Διακριτότητα - Ομοιομορφία και Σταθερότητα.

Άρθρο 10

Παραρτήματα

Κατωτέρω παρατίθενται τα Παραρτήματα Ι, Ια, ΙΙ, ΙΙΙ, ΙV που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος Κανονισμού και έχουν ως εξής:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Τεχνικός Κανονισμός
ΤΡΙΤΙΚΑΛΕ

Εκτίμηση ποιότητας

(Ποσοστό % του θεωρητικού μάρτυρα)

Κατηγορία	Β.Χ.Κ.	Εκατολιτρικό Βάρος	Πρωτεΐνη	Τιμή Καθίζησης	Βαλορυμετρικός Αριθμός
Α Ποικιλίες τριτικάλε Για κτηνοτροφή	>100	100	≥100	—	—
Β Ποικιλίες τριτικάλε Για αρτοποίηση	≥100	100	≥100	≥100	≥100

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ια

Τεχνικός Κανονισμός
ΤΡΙΤΙΚΑΛΕ

Μέθοδοι εκτίμησης

Τεχνολογικων χαρακτηριστικών

Α) Σε κόκκους:
1) Βάρος 1.000 κόκκων:
Προσδιορισμός σε δείγματα τυχαίων κόκκων, ζύγιση και αναγωγή %.
2) Πρωτεινικό περιεχόμενο:
Κατά KJELDAHL (NX5,7)
3) Τιμή καθίζησης.
Κατά τη γνωστή μέθοδο ZELENY.
Β) Σε προϊόντα άλεσης (άλευρα)
1) Βαλορυμετρικός αριθμός φαρινογραφίας
Κατά BRABENDER
2) Πειραματική αρτοποίηση.
Κατά την μέθοδο του Ινστιτούτου Σιτηρών με 300 γραμμάρια αλεύρου, 5 γραμμάρια αλάτι και χρόνος ζύμωσης και αναζύμωσης 2 ώρες και 1 ½ ώρα αντίστοιχα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Τεχνικός κανονισμός
ΤΡΙΤΙΚΑΛΕ

Εκτίμηση χαρακτηριστικών
που επηρεάζουν την κανονικότητα των αποδόσεων

Χαρακτηριστικά: Βαθμολογία από 1=πολύ κακή μέχρι 9=πολύ καλή	Ζώνη Πειρ/μου		Ανεπαρκής αντοχή που θεωρείται ότι έχει δυσμενή επίδραση			Αντοχή που θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική
	I (ψυχρή)	II (θερμή)	Πολύ Σοβαρή	Σοβαρή	Λιγότερη Σοβαρή	
Παγετός	Χ		1	2	3	≥8
		Χ		1	2	≥8
Πλάγιασμα	Χ	Χ	1-2-3	4	5	≥8
Λίσβωμα	Χ	Χ	1-3	4-5	6-7	≥8
Κίτρινη σκωρίαση	Χ	Χ	1	2	3	
Καστανή σκωρίαση	Χ	Χ		1	2-3	
Μαύρη σκωρίαση	Χ	Χ		1	2-3	
Παρασιτικό πλάγιασμα	Χ	Χ			1	≥6
Ωίδιο	Χ	Χ		1	2-3	≥6
Σεπτορίαση						≥7
Φουζαρίαση	Χ	Χ				≥7

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ
Τεχνικός κανονισμός
ΤΡΙΤΙΚΑΛΕ

Εκτίμηση της αγροκομικής αξίας της ποικιλίας
(βάσει απόδοσης, ποιότητας και χαρακτηριστικών που συντελούν στην σταθερότητα της παραγωγής)

Απόδοση του % Του Θεωρητικού Μάρτυρα		Αριθμός χαρακτηριστικών μη επιθυμητών που επηρεάζουν δυσμενώς την Παραγωγικότητα			Χαρακτηριστικά με ευνοϊκή επίδραση
Κτηγορία Α (Κτηνοτροφή)	Κατηγορία Β (Αρτοποίηση)	Πολύ σοβαρά	σοβαρά	Λιγότερο σοβαρά	
95-100	95-100	0	0	0	1 τουλάχιστον υποχρεωτικά
100-105 >105	100-105 >105	0 Η επιτροπή θα εκτιμήσει την εμφάνιση κάθε χαρακτηριστικού.	0	1	Ανάλογα με το ενδιαφέρον τους οι κριτές θα είναι πιο ανεκτικοί στον αριθμό χαρακτηριστικών που έχουν δυσμενή επίδραση.

Άρθρο 11

Καταργούμενες διατάξεις

Η απόφαση 412464/25.11-86/ΦΕΚ 85/18.2.1987 του Υφυπουργού Γεωργίας καταργείται από την έναρξη της ισχύος και παρούσης απόφασης.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 8 Ιανουαρίου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ — ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ — **Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ**

Αριθ. 332495/199 (3)

Τεχνικός Κανονισμός Αποδοχής Ποικιλιών Μαλακού Σιταριού.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ - ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1) Τις διατάξεις:

α) Του άρθρου 1 παρ. 1 και 3 του Ν. 1338/1983 ''Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου'' (Α34) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 1444/1984 ''Συμμετοχή της Ελλάδας στο Κεφάλαιο, τα αποθεματικά και τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στο Κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος και στον Οργανισμό εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ'' (Α' 70) και του άρθρου 65 του Ν. 1892/90 (Α101) .

β) Του άρθρου 6 παρ. 3 του Ν. 1564/1985 ''Οργάνωση παραγωγής και εμπορίας Πολλαπλασιαστικού Υλικού Φυτικών Ειδών'' (Α164) όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον Ν. 2040/1992 (Α΄70) .

γ) Του άρθρου 29 Α του Ν. 1558/1985 ''Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα'' (Α137) όπως προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 (Α154) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2α του Ν. 2469/1997 (Α38) και το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκύπτει δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

2) Την αριθ. 440756/30.12.1985 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας ''Γενικός Τεχνικός Κανονισμός Αποδοχής Ποικιλιών Καλλιεργούμενων Φυτικών Ειδών'' (124Β) όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα με τις αριθ. 454372/1987 (ΦΕΚ 111β) ΚΑΙ 320696/1987 (445β) αποφάσεις.

3) Την αριθ. 353001/2000 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Γεωργίας ''Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Γεωργίας Ευάγγελο Αργύρη και Φώτη Χατζημιχάλη'' (Β566) .

4) Την από 17 - 18.2.2000 γνωμοδότηση της Τεχνικής Επιτροπής Πολλαπλασιαστικού Υλικού (ΤΕΠΥ) αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Σκοπός

Με την παρούσα απόφαση καθορίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εξέταση των ποικιλιών μαλακού σίτου προκειμένου αυτές να εγγραφούν στον Εθνικό Κατάλογο Ποικιλιών Καλλιεργούμενων Φυτικών Ειδών, σε συμμόρφωση προς την οδηγία 72/180/ΕΟΚ της Επιτροπής της 14ης Απριλίου 1972 ''περί καθορισμού των χαρακτηριστικών και των ελαχίστων προϋποθέσεων για την εξέταση ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών'' (EEL 108).

Άρθρο 2

Είδη δοκιμών

Οι επίσημες εξετάσεις που διεξάγονται για την αποδοχή των ποικιλιών μαλακού σιταριού είναι:

α) Δοκιμές Διακριτότητας - Ομοιομορφίας - Σταθερότητας (Δ.Ο.Σ.) .

β) Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ.Α.Χ.) .

Άρθρο3

Χαρακτηριστικά για δοκιμές Δ.Ο.Σ.

Τα χαρακτηριστικά του φυτού του μαλακού σιταριού που ισχύουν για τις δοκιμές Δ.Ο.Σ. έχουν ως εξής:

1) Κολεόπτιλο: χρωματισμός: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο άσπρο) - 3 (αδύνατο, ανοικτό κόκκινο) - 5 (μέτριο κόκκινο) - 7 (ισχυρό, σκούρο κόκκινο) - 9 (πολύ ισχυρό, πορφυρό) .

2) Εμφάνιση του φυτού στο τέλος του αδελφώματος: 1 (όρθιο) - 3 (ημιόρθιο) - (ενδιάμεσο) - 7 (ημιέρπον) - 9 (έρπον).

3) Στέλεχος:

α) Μήκος: 1 (πολύ κοντό) - 3 (κοντό) - 5 (μέτριο) - 7 (μακρύ) - 9 (πολύ μακρύ) .

β) Βαθμός πλήρωσης του στελέχους στο μέσο του ανωτέρου μεσογονατίου: 1 (κοίλο) - (1/3 πλήρες) - 5 (1/2 πλήρες) - 7 (3/4 πλήρες) - 9 (συμπαγές) .

γ) Το γλαυκό: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό) .

δ) Ανθοκυάνη: παρουσία ή απουσία: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατη) - 3 (αδύνατη) - 5 (μέτρια) - 7 (ισχυρή) - 9 (πολύ ισχυρή) .

4) Φύλλο: (πριν από το ξεστάχυασμα) : φύλλο σημαία:

α) Σχήμα: 1 (όρθιο) - 3 (ημιόρθιο) - 5 (οριζόντιο) - 7 (ημικρεμάμενο) - 9 (κρεμάμενο) .

β) Το γλαυκό του ελάσματος: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό).

5) Κολεός:

α) Χνούδι του κολεού του τελευταίου φύλλου: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό) .

β) Το γλαυκό: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό) .

6) Στάχυς:

α) Σχήμα: 1 (πυραμοειδές) - 2 (παράλληλο) - 3 (ημιροπαλοειδές) - 4 (ροπαλοειδές) - 5 (ατρακτοειδές) .

β) Το συμπαγές: 1 (πολύ χαλαρό) - 3 (χαλαρό) - 5 (μέτριο) - 7 (συμπαγές) - 9 (πολύ συμπαγές) .

γ) Βαθμός του αγανώδους: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό) .

δ) Χρώμα των αγάνων: 1 (λευκό) - 2 (ανοικτό κόκκινο) - 3 (σκούρο κόκκινο) - 4 (καφέ) - 5 (μαύρο) .

ε) Το γλαυκό: 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο) - 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) - 9 (πολύ ισχυρό) .

στ) Χρώμα των ανθήρων: 1 (απουσία) - 9 (παρουσία) .

ζ) Χρώμα των σταχυών (στο στάδιο που αρχίζουν να ωριμάζουν) : 1 (λευκό) - 2 (χρωματισμένο) .

7) Λέπυρα:

α) Σχήμα της κολοβώσεως: 1 (κεκλιμένο) - 2 (στρογγυλωπό) - 3 (ευθύ) - 4 (ελαφρά υψωμένο) - 5 (υψωμένο με παρουσία δεύτερης αιχμής) .

β) Εύρος της κολοφώσεως: 1 (απουσία ή πολύ στενό) - 3 (στενό) - 5 (μέτριο) -7 (φαρδύ) - 9 (πολύ φαρδύ) .

γ) Σχήμα του άκρου: 1 (ίσιο) - 2 (ελαφρά κυρτωμένο) - 3 (μέτρια κυρτωμένο) - 4 (ισχυρά κυρτωμένο) - 5 (γονατοειδές) .

δ) Μήκος του άκρου: 1 (πολύ κοντό) - 3 (κοντό) - 5 (μέτριο) - 7 (μακρύ) - 9 (πολύ μακρύ) .

ε) Χνούδι της εξωτερικής όψης: 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) .

Στ) Χνούδι της εσωτερικής όψης: 3 (αδύνατο) - 5 (μέτριο) - 7 (ισχυρό) .

8) Κόκκος:

α) Σχήμα: 1 (στρογγυλό) - 2 (ωοειδές) - 3 (επίμηκες)

β) Χρώμα: 1 (λευκό) - 2 (κόκκινο)

γ) Χνούδι του άκρου: 3 (κοντό) - 5 (μέτριο) - 7 (μακρύ)

δ) Χρωματισμός σε φαινικό οξύ: 1 (απουσία ή πολύ ανοιχτός) - 3 (ανοιχτός) - 5 (μέτριος) - 7 (σκούρος) - 9 (πολύ σκούρος)

9) Ταξινόμηση του ξεσταχυάσματος:

1 (πολύ πρώιμο) - 3 (πρώιμο) - 5 (μέτριο) - 7 (όψιμο) - (πολύ όψιμο) .

10) Εναλλακτικότητα: 1 (χειμ.τύπος) - 2 (εναλλακτικός τύπος) - 3 (εαρινός τύπος) .

Άρθρο 4

Προϋποθέσεις για δοκιμές Δ.Ο.Σ.

Οι ελάχιστες γενικές προϋποθέσεις για τις δοκιμές Δ.Ο.Σ. του μαλακού σιταριού είναι οι εξής:

1) Για δοκιμές Διακριτότητας και Σταθερότητας:

α) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων φυτών: 2.000.

β) Πειρ/κά τεμάχια / έτος : 2

γ) Δοκιμές / έτος : 1

δ) Έτη σποράς : 2

2) Για δοκιμές ομοιομορφίας:

α) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων απογόνων:

-για χειμερινούς τύπους ποικιλιών : 150

-για ανοιξιάτικους τύπους ποικιλιών : 100

β) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων φυτών: 2.000

γ) Πειραματικά τεμάχια ανά έτος : 2

δ) Δοκιμές ανά έτος : 1

ε) Έτη σποράς : 1

Άρθρο 5

Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ.Α.Χ.)

Για τις δοκιμές Κ.Α.Χ. γίνονται τα εξής πειράματα:

α) Παραγωγικότητας

β) Αξίας χρήσης (τεχνολογική ποιότητα)

γ) Σταθερότητα της απόδοσης

Άρθρο 6

Παραγωγικότητα

1) Τα πειράματα ποικιλιών γίνονται σε διάφορες ζώνες ανάλογα με τον τύπο ανάπτυξης των ποικιλιών (χειμωνιάτικες, ανοιξιάτικες ποικιλίες) .

2) Η παραγωγικότητα μίας ποικιλίας που εκφράζεται με την απόδοση εκτιμάται σε πειραματικούς που διεξάγονται με τις καλύτερες δυνατές συνθήκες καλλιέργειας και περιλαμβάνουν ποικιλίες - μάρτυρες για σύγκριση.

3) Οι ζώνες πειραματισμού είναι:

α) Ζώνη Ι. Ψυχρές περιοχές: Δυτική Μακεδονία, Θράκη και ορεινές περιοχές όλης της χώρας.

β) Ζώνη ΙΙ. Θερμές περιοχές : Όλη η υπόλοιπη χώρα.

4) Σε κάθε πειραματικό, η απόδοση της ποικιλίας συγκρίνεται με την απόδοση ενός θεωρητικού μάρτυρα που περιλαμβάνει δύο ή τρεις ποικιλίες που καλλιεργούνται στη ζώνη πειραματισμού ή προσαρμόζονται καλύτερα σ΄ αυτή και καθορίζονται από το Ι.Ε.Π.Κ.Φ.

5) Η νέα ποικιλία κρίνεται κατά ζώνη πειραματισμού. Πρέπει να υπάρχει ικανοποιητικός αριθμός δεδομένων τουλάχιστον τεσσάρων (4) πειραματικών κάθε χρόνο επί 2 χρόνια, για να θεωρείται αξιόπιστη η εκτίμηση της παραγωγικότητας της ποικιλίας.

6) Για να προταθεί μία ποικιλία για εγγραφή πρέπει η παραγωγικότητά της να είναι τουλάχιστον ίση με το ελάχιστο όριο που προβλέπεται κατά κατηγορία ποιότητας.

7) Όταν η παραγωγικότητα της ποικιλίας κυμαίνεται μεταξύ του ελάχιστου ορίου και του -2% αυτού στα δύο χρόνια πειραματισμού, τότε ο πειραματισμός συνεχίζεται και τρίτο χρόνο και χρησιμοποιείται ο θεωρητικός μάρτυρας του προηγούμενου χρόνου.

8) Ανάλογα με την πρόοδο της επιλογής στα φυτά και την εξέλιξη των ποικιλιών που βρίσκονται στην καλλιέργεια, το Ι.Ε.Π.Κ.Φ. ορίζει κάθε χρόνο τις ποικιλίες που συνιστούν τον θεωρητικό μάρτυρα και προχωρεί στην τελική τροποποίηση των ορίων των κατηγοριών που αναφέρονται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 7

Αξία χρήσης (τεχνολογική ποιότητα)

1) Σύμφωνα με τα κριτήρια τα οποία καθορίζονται σε επίπεδο ΕΚ οι ποικιλίες διακρίνονται σε:

α) Ποικιλίες σιταριού αρτοποιήσιμου.

β) Ποικιλίες σιταριού μη αρτοποιήσιμου.

2) Κατά τη διάρκεια των δύο κανονικών χρόνων μελέτης η εκτίμηση της ποιότητας βασίζεται στα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

α) Δοκιμή Αλβεογραφίας CHOPIN με σταθερή ενυδάτωση και εκτίμηση των τιμών G (CONFLEMENT) και W (ενέργεια) η εξτενσιογραφία BRABENDER ECM2, B/O) .

β) Δοκιμή φαρινογραφίας BRABENDRE (Βαλορυμετρικός αριθμός V) .

γ) Δοκιμή ZELENY (τιμή καθίζησης S) .

δ) Πρωτεινικό περιεχόμενο κόκκων (P) .

3) Εάν κριθεί απαραίτητος τρίτος χρόνος μελέτης της ποικιλίας τότε εξετάζονται κατά περίπτωση:

α) Αρτοποιητικό πείραμα σύμφωνα με ελληνική πειραματική μέθοδο.

β) Δοκιμή Φαρινογραφίας BRABENDER.

γ) Δοκιμή Αλβιογραφίας CHOPIN ή εξτενσιογραφία BRABENDER.

δ) Δοκιμή τιμής καθίζησης (S) .

ε) Πρωτεινικό περιεχόμενο κόκκων (P) .

4) Τα αποτελέσματα των αναλύσεων για τις τιμές G, N ή ECM2, B/C, S, V και P εκφράζονται % του μάρτυρα ή του θεωρητικού μάρτυρα που έχει επιλεγεί κατά περίπτωση.

5) Η ποιότητα διακρίνεται στις κατωτέρω κατηγορίες: (Παράρτημα ΙΙ) .

α) Κατηγορία Α1: Σιτάρι πολύ δυνατό που μπορεί να βελτιώσει την ποιότητα άλλων ποικιλιών με τιμές W ή ECM2 ή V ή S πολύ υψηλές .

β) Κατηγορία Α2: Σιτάρι αρτοποιήσιμο με τιμές W ή ECM2, V και S υψηλές.

γ) Κατηγορία Β : Σιτάρι αρτοποιήσιμο μέσης ποιότητας με μέσες τιμές W ή ECM2, V και S.

δ) Κατηγορία C : Σιτάρι αρτοποιήσιμο με κατώτερες του κανονικού τιμές W ή ECM2, V και S

ε) Κατηγορία D1: Σιτάρι μή αρτοποιήσιμο με υψηλή τιμή P.

στ) Κατηγορία D2: Σιτάρι μή αρτοποιήσιμο με μέση τιμή P.

6) Οι ποικιλίες που βρίσκονται στο όριο των δύο κατηγοριών δηλ. αυτές που ενδέχονται να ταξινομηθούν στην κλάση Α, ως σιτάρι δυνατό και όσες αντιστοιχούν στην κατηγορία C, εξετάζονται υποχρεωτικά και για τρίτη χρονιά σύμφωνα με τα παραπάνω κριτήρια, όταν για την εγγραφή τους στον κατάλογο έχει καθοριστική σημασία το κριτήριο ποιότητας.

7) Έπειτα από τα αποτελέσματα των συμπληρωματικών αναλύσεων του τρίτου χρόνου, οι ποικιλίες των κατηγοριών Α (Α1, Α2) και Β αυτόματα παραμένουν. Οι κριτές αποφασίζουν έπειτα από ειδική εξέταση κάθε δοκιμής, αν η αίτηση εγγραφής μίας ποικιλίας που αρχικά χαρακτηρίστηκε ως κατηγορία C μπορεί να ταξινομηθεί στην Β. Η ποικιλία που δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως κατηγορία Β απορρίπτεται αν φθάσει τα ελάχιστα όρια παραγωγής.

8) Οι μέθοδοι εκτίμησης των τεχνολογικών χαρακτηριστικών προσδιορίζονται όπως στο παράρτημα ΙΙΙ.

Άρθρο 8

Σταθερότητα της απόδοσης

1) Οι ποικιλίες που κρίνονται ικανοποιητικές για τα κριτήρια παραγωγικότητας και ποιότητας πρέπει επίσης να έχουν σαφή χαρακτηριστικά που να τους εξασφαλίζουν την ικανότητα της παραγωγής στη ζώνη που γίνονται τα πειράματα.

2) Τα χαρακτηριστικά αυτά και η σχετική σημασία τους προσδιορίζονται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 9

Δεδομένα Πειραμάτων

Τα δεδομένα των πειραμάτων των δύο χρόνων συγκεντρώνονται στο φάκελο της ποικιλίας και αν η ποικιλία αποδεχθεί ικανοποιητική στην εκτίμηση παραγωγικότητας και ποιότητας καθώς και στους παράγοντες που ρυθμίζουν τη σταθερότητα της παραγωγής, προτείνεται για εγγραφή αφού πρώτα ληφθούν υπόψη τα δεδομένα των δοκιμών για τη διακριτότητα - ομοιομορφία και σταθερότητα.

Άρθρο10

Παραρτήματα

Κατωτέρω παρατίθενται τα Παραρτήματα Ι, ΙΙ, ΙΙΙ, IV που αποτελούν αναπόσπαστα μέρος του παρόντος Κανονισμού και έχουν ως εξής:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Εκτίμηση της αγροκομικής αξίας της ποικιλίας
(βάσει απόδοσης, ποιότητας και χαρακτηριστικών που συντελούν στην σταθερότητα της παραγωγής)

Απόδοση του % Του Θεωρητικού Μάρτυρα			Αριθμός χαρακτηριστικών μη επιθυμητών που επηρεάζουν δυσμενώς την παραγωγικότητα			
Ποιότητα Α1, Α2	Ποιότητα Β-C	Ποιότητα D1, D2	Πολύ σοβαρά	Λιγότερο σοβαρά	Σοβαρά	Χαρακτηριστικά με ευνοϊκή επίδραση
92- 95	97-100	102-105	0	0	0	1 τουλάχιστον
95- 98	100-103	105-108	0	0	2	Υποχρεωτικά
98-101	103-106	105-111	0	0	3	Ανάλογα με το
101-104	106-109	111-114	0	0	2	ενδιαφέρον τους
104-107	109-112	114-117	0	1	3	οι κριτές θα είναι πιο ανεκτικοί στον αριθμό χαρακτηριστικών που έχουν δυσμενή επίδραση
>107	>112	>117	Οι κριτές θα εκτιμήσουν την εμφάνιση κάθε χαρακτηριστικού.			

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Εκτίμηση ποιότητας
(ποσοστό % του μάρτυρα)

Κατηγορία	ECM2	V	S	P
Α1 Σιτάρι αρτοποιήσιμο Ανώτερης ποιότητας Δυνατό που μπορεί Να βελτιώσει άλλα	≥130	≥120	≥130	≥115
Α2 Σιτάρι αρτοποιήσιμο Μέσης ποιότητας	≥115	≥110	≥105	≥110
Β Σιτάρι αρτοποιήσιμο Μέσης ποιότητας	≥90	>80	>80	>100
C Σιτάρι αρτοποιήσιμο Κατώτερης ποιότητας	≥70	≥ 80	≥80	≥95
D1 Σιτάρι μη αρτοποιήσιμο Με υψηλή πρωτεΐνη	≥ 50	≥50	≥50	≥100
D2 Σιτάρι μη αρτοποιήσιμο Με μέση πρωτεΐνη	<50	<50	<50	>100

Παράρτημα ΙΙΙ

Μέθοδοι εκτίμησης τεχνολογικών χαρακτηριστικών

Α) Σε κόκκους

1) Βάρος 1.000 κόκκων

Προσδιορισμός σε δείγμα 200 τυχαίων κόκκων με δύο τουλάχιστον επαναλήψεις, ζύγιση και αναγωγή %.

2) Πρωτεϊνικό περιεχόμενο: Κατά KJELDAHL (ΝΧ5,7)

3) Τιμή καθίζησης: Κατά ZELENY, μέθοδος ICC - STANDARD αριθμ. 116

Β) Σε προϊόντα άλεσης (άλευρο)

1) Βαλορυμετρικός αριθμός φαρινογραφίας: Κατά BRABENDER.

2) Εξτενσιογράφος κατά BRABENDER ή αλβιογραφία κατά CHOPIN.

3) Πειραματική αρτοποίηση:

Κατά τη μέθοδο του Ινστιτούτου Σιτηρών με 300 γραμμάρια αλεύρου, 5 γραμμάρια μαγιά 6 γραμμάρια αλάτι και χρόνος ζύμωσης και αναζύμωσης αναλόγους με την αντοχή του ζυμαριού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Εκτίμηση χαρακτηριστικών που επηρεάζουν την κανονικότητα των αποδόσεων

Χαρακτηριστικά: Βαθμολογία από 1=πολύ κακή μέχρι 9=πολύ καλή	Ζώνη Πειρ/μου		Ανεπαρκής αντοχή που θεωρείται ότι έχει δυσμενή επίδραση			Αντοχή που θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική
	Ι (ψυχρή)	ΙΙ (θερμή)	Πολύ Σοβαρή	Σοβαρή	Λιγότερη Σοβαρή	
Παγετός	Χ			2	3	≥6
		Χ		1	2	≥4
Πλάγιασμα	Χ	Χ	1-2-3	4	5	≥7
Τίναγμα	Χ	Χ		1	2	≥8
Κίτρινη σκωρίαση	Χ	Χ	1	2	3	≥8
Καστανή σκωρίαση	Χ	Χ		1	2-3	≥8
Μαύρη σκωρίαση	Χ	Χ		1	2-3	≥8
Παρασιτικό πλάγιασμα	Χ	Χ			1	≥6
Ωίδια	Χ	Χ		1	2-3	≥6
Σεπτορίαση	Χ	Χ		1	2-3	≥7
Φουζαρίαση	Χ	Χ		1	2-3	≥7

Άρθρο 11

Καταργούμενες διατάξεις

Η κοινή Υπουργική Απόφαση 294111/11.6.86/ΦΕΚ 557Β/ 20.8.86 των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Γεωργίας καταργείται από την έναρξη της ισχύος της παρούσης απόφασης.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 8 Ιανουαρίου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ